

KANAL - NYT

Nr. 11

Efterår / Jul 2018

Kanal-Nyt nr. 11 - 2018

Redigeret af Bente og Finn Carpentier, Marcussens Bro 4.

Ålens vej fra fjord til bord - af Finn Carpentier

Så er det igen tid til det traditionelle ålegilde. Mens vi venter på fangsten, fangede jeg lige disse motiver, der bedre end mange ord fortæller, hvad det er, vi har i vente.

Det er Anker, der svinger kniven.

Årets ålegilde - af Finn Carpentier

Og så nåede vi dagen. Igen i dette efterår var der inviteret til ålegilde i fælleshuset. For aftenens arrangement stod Ninna og Inge med lidt hjælp fra blandt andre bestyrelsens formand Thorkild, der på billedet herunder er forsynet med forklæde og ihærdig i gang med at tilberede maden.

Det er en god tradition, og de fleste af os kan godt lide ål - og til dem, der hellere vil være fri, tilbydes alternativt nogle gode skrubber.

Øl og vand til rimelige priser - og et glas snaps eller to på fællesskabets regning. Kan man ønske sig mere?

- Og så må jeg da ikke glemme desserten: herlig hjemmegtort citronfromage. Jo, det er et privilegium at bo i et sådant fællesskab, som vi gør.

Fik jeg for resten nævnt, at prisen for denne herlige aften rundede 80 kroner pr. næse, men så skulle man også selv huske at betale sine drikkevarer: øl og vand.

Hvor mange var vi så med denne aften? Efter sigende var der tilmeldt 19 deltagere - og humøret var højt hele vejen igennem.

Tak for en herlig aften - og jo da ikke mindst tak til jer, der tog initiativet og slæbet med det hele.

Eftermiddagshygge på Marcussens Bro - af Finn Carpentier

Ja, man skulle tro, at det stadig var sommer, men da billedet herunder blev taget skrev vi 11. oktober. Det var efterår, men et efterår, der ind imellem bød på vidunderlige dage med konstant sol - og temperaturer, der matcher mangan normal dansk sommerdag.

Man kalder det sommetider "*indian summer*", men det er vist knap nok korrekt. "*Indian summer*" kræver vistnok, at der har været frost undervejs. Man lad det nu være.

Dejlige oktoberdage oplevede vi - og netop den dejlige solbeskinnede dag, hvor billedet blev taget, fik Bente og jeg sat vinterhjul på bilerne. Et klart signal om, at noget andet er på vej.

Det rokker dog ikke ved glæden over solen og den medfølgende varme - og så kan man da også lige bruge billedet til at minde os selv og hinanden om rigtigheden i det gode slogan: *at Marcussens Bro er et godt sted at bo.*

Ikke sært, at vi er ombejlede. Det er dejligt her og trygt - tilmed er der gode naboer, og hvad mere kan man så ønske sig.

Det er i hvert fald noget, der er værd at værne om.

Sankt Hans - af Finn Carpentier

Jonas Lie skriver i digtet "Ind under jul" disse smukke ord:

*Året, som stod ved sankte Hans
lyst mellem blomster i sommerdagen,
nu er det fattigt på sol og glans,
ligger og sygner på sneens lagen,
fryser og føler, dets kraft er omme, -
så må det være, før jul kan komme.
Kommer ej jul?*

*Midt udi mørket og jordens kuld',
medens vor sol er ved at dale,
stiger Vorherres op som jul,
bli'r det sankt Hans i Himlens sale;
netop som jord ej mer kan råde,
kommer et frelsens væld af nåde,
så kommer jul.*

Jonas Lie fortæller her om kontrasten mellem sommersolhverv og vintersolhverv, at nu er det hele snart så mørkt og trist, som tænkes kan. Lyset er borte. Kulden tager til. "Vi er i vintervold", som det hedder et sted og på vej ind i dødens evighed. Så galt går det dog ikke. Truslen er der, men netop da det ser allerværst ud, da sker det, som mennesker har levet på i århundreder eller snarere i årtusinder. Et nyt lys bryder frem og igennem, og vi får givet en ny fremtid.

Husker I, da vi Sankt Hans aften fejrede lyset på dets højeste. Det var dengang, hvor der slet ikke var plads til mørket.

Der var kaldt til samling i fælleshuset med bål og brand i vandkanten. Humøret fejlede ikke noget. Bente og jeg kunne ikke være med fra begyndelsen, men vi stødte til og var med til at se bålet brænde og høre heksen hyle.

På det tidspunkt fik jeg lov til at holde en lille Båltale, der som omdrejningspunkt og tema havde kampen mod det onde. Det var ord om den nye vej i livet, som bålet flammer var med til at lukke op. Det onde blev brændt af, så det ikke længere kunne spærre for os.

Her ved juletid står vi lidt i den samme situation. Vi skal ikke brænde bål af, nu, men vi kan konstatere, at sommerens lys, som vi forventede os så meget af, har trange kår. Det er truet, og hvad gør vi så? Selv har vi ikke magtet livets opgave, det er det, det truende mørke fortæller, og derfor må vi atter engang tro og håbe på, at noget kommer os til undsætning.

Julen er fortællingen om, at dette "noget" så også kommer. Med Jonas Lies ord udtrykkes det på denne måde:

*netop som jord ej mer kan råde,
kommer et frelsens væld af nåde,
så kommer jul*

og jul betyder, at verden og jorden med vender endnu engang. Der var et stop. Et øjeblik, hvor det hele stod stille, men så skete der noget, og fra jul ”går dagene igen den lange vej”, som det kunne siges med en let omskrivning af ordene fra børnesangen: *nord og syd og øst og vest*.

Lyset tager til. Der er en fremtid, sådan som Grundtvig digter det:

*Betlehems-barnet i krybberummet,
det er den evige vår,
troende hjerter det har fornummet:
Jul gør lykksaligt nytår.*

Glædelig advent. Glædelig jul - og godt nytår til jer alle.

Arbejdsdage på Broen

- den 19. og 20. september - af Bente Carpentier

Anders på taget

Det var 2 af de helt fantastisk skønne sensommerdage, hvor det bare var dejligt at være ude og gøre sig nyttig til fællesskabets bedste, for der skal jo se ordentligt ud på Marcussens Bro.

Derfor blev der også arbejdet såvel ude som inde, oppe og nede, for området skal tage sig godt ud i alle perspektiver, så naboerne til alle sider kan blive godt misundelige.

Anders havde valgt at se det hele lidt fra oven og klatrede derfor op på garagetaget for at nyde den gode fjordudsigt i fugleperspektiv, men hvad var den egentlige grund til, at han med fare for at falde ned var klatret så højt op?

Joh, det forlød, at det var for at fjerne "*missil-lignende*" betonrester fra den turbulente periode med nedbrydning og genopbygning på den tidligere slagtergrund, som nu kalder sig **Broparken**, men "*vores udsendte*" tillader sig at tage det med et vist forbehold.

Nøj - hvor er der langt ned!!

Kristian,
hvorfor har du
fjernet
stigen??

I øvrigt en fin dag for "Robert". han holdt fri!!!

På jorden blev der sandelig også gået til den

Efter den mest tørre sommer i mands minde, var der endelig kommet regn, og græs og ukrudt skød lifligt i vejret. Igen var der arbejde for såvel "Robert" som flittige Else Marie, der gik på knæ for at fjerne ukrudtet. "Robert" hvilede sig på det tidspunkt i sin garage.

Else Marie på knæ.

Det gode ved arbejdsdage er, at de altid begynder hyggeligt og lempeligt med kaffe og rundstykker.

Arbejdsopgaverne bliver fordelt ved morgenbordet, og de, der ikke er "udlærte" til tømrer- eller malerarbejde, er utroligt gode til selv at finde et job som for eksempel luge- og fejekoner, vinduespuvsere, "kaffekandeafkalkere" eller så meget andet spændende og nyttigt.

Ved 10-tiden er der formiddagspause, hvor man kan få slukket sin tørst og få en snak om "slagets gang".

Vi kan nu alle glæde os over, at der på disse to dage bl.a. blev malet fælleshus og udskiftet brædder i kanalområdet. Ja, I kan selv tænke tilbage og huske meget andet.

Ja, så slog Brita sig på flasken. Sådan kan det gå, når varmen banker på.

Evan holder sig til dåsen, men indholdet er sikkert godt læskende.

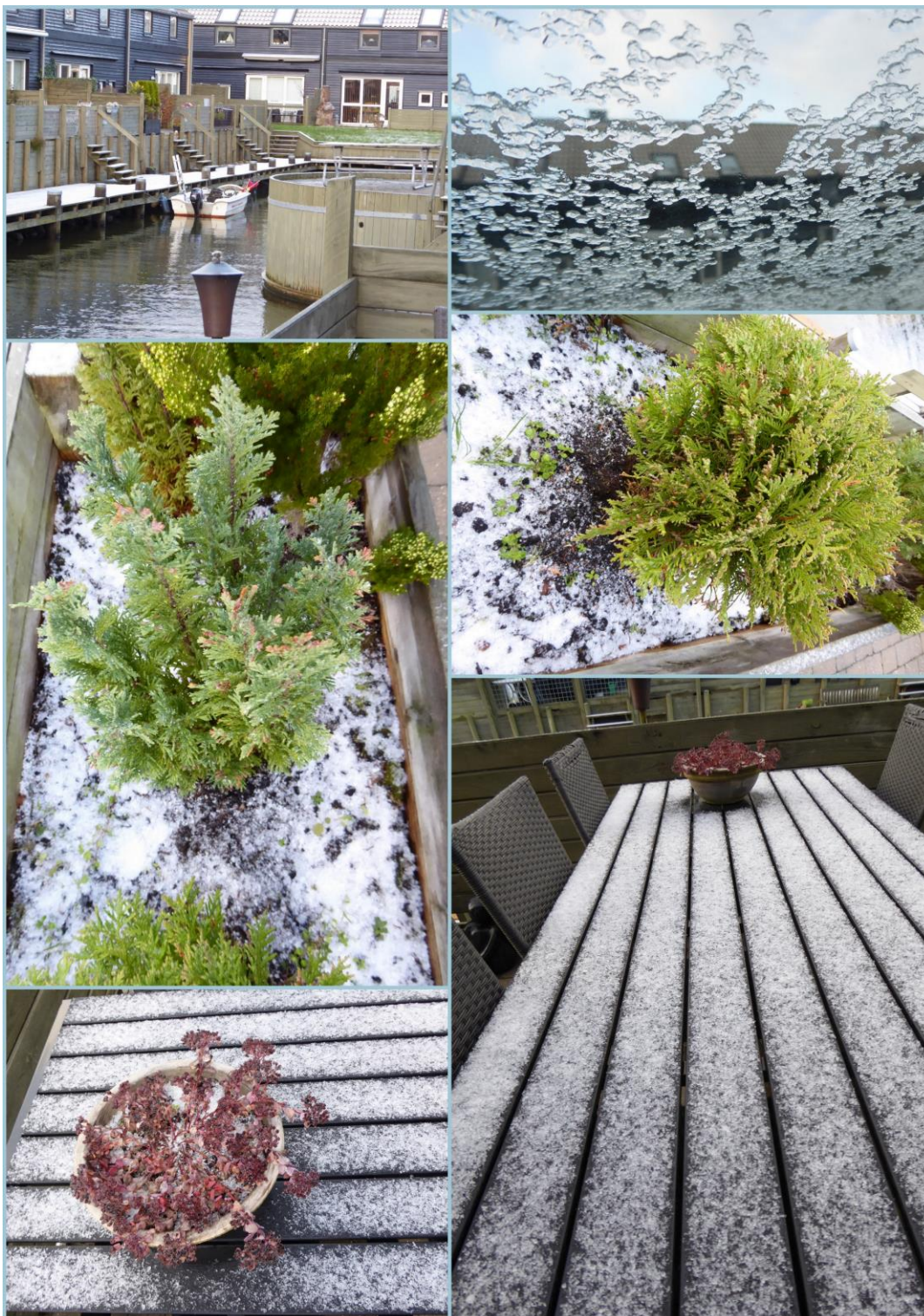

Så kom den - af Finn Carpentier

- altså årets første sne. Og det er tidligt i år. Søndag morgen den 28.oktober var det et billede med sne på, der dukkede op for øjet, da blikket blev kastet ud ad vinduerne.

Det er tidligt, men måske naturens "hævn" over os almindelige mennesker efter den varmeste og tørreste sommer i mands minde.

Smukt er det, men jo også lidt skræmmende. Der er længe til 1. maj, men vi kan kun ønske hinanden "godt mod" - og så tænke på, at ofte falder vinteren på én enkelt dag her i Danmark.

Så er det vist ”ganske vist”! - af Finn Carpentier

Husker I, at flere af os her på Broen, der er TDC kunder, har haft problemer med TV-modtagelse og internettets stabilitet og funktion? I hvert fald er det virkeligheden, og det skulle løses. Det blev til en mange måneder lang seance, hvor man fra TDC's side prøvede forskelligt for at løse problemerne.

Sidste forsøg var en kabelforbindelse, der åbenbart og - *mærkeligt nok* - måske manglede. Derfor trak man *forsøgsvis* et kabel mellem to internetbokse som en midlertidig foranstaltning. Smukt var det ikke, kablet. Tilmed skulle det krydse tværs over indkørslen fra nordre side til den østre del af Marcussens Bro med bump og støj til følge. Et par brædder blev nemlig lagt hen over indkørslen og kablet anbragt dér.

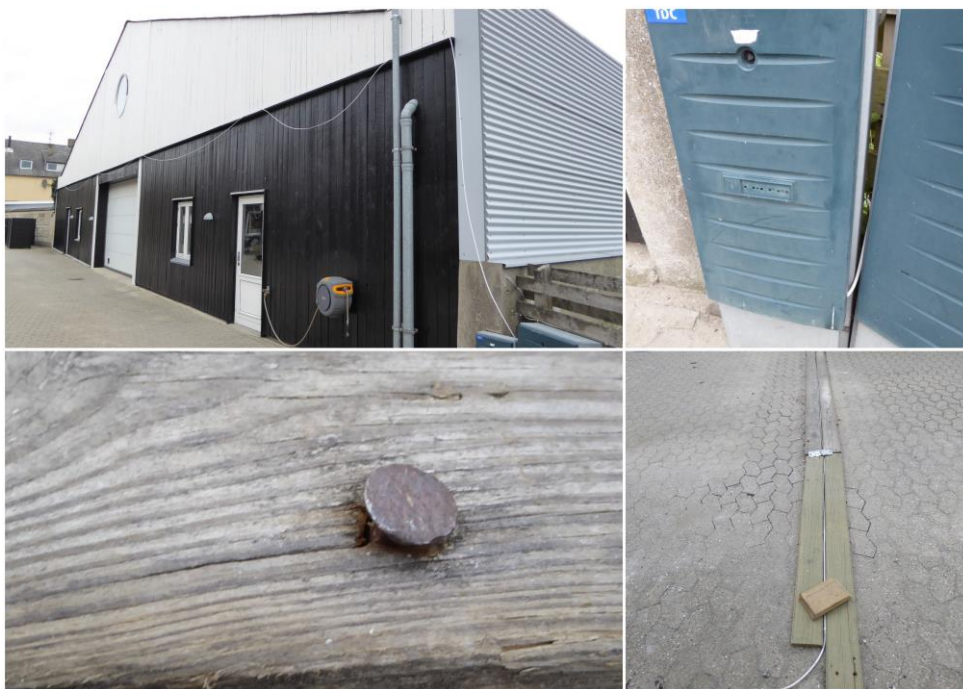
Det har sikkert været en nødvendig foranstaltning, men ikke en særlig god foranstaltning for dem, der bor tæt på. Da....da....dum lød det, hver gang en bil skulle forbi, og det skulle der tit og ofte og stort set døgnet rundt.

Og så må vi da ikke glemme det grimme spiger i brædderne, der ind imellem truede med at gribe fat i et bildæk.

Nå, men nu ser det ud til, at alt er i orden.

Midt i oktober kunne man fra beboeres og TDC's side konstatere, at kablet tilsyneladende havde løst problemet, hvorfor man nu kunne grave det ned. Det skete så, og efterfølgende kunne det luftbårne kabel fjernes sammen med de kabelbeskyttende brædder.

Forhåbentlig betyder det en mere stabil internetforbindelse i fremtiden og - *ikke at forglemme* - en mere stilfærdig færdsel på adgangsvejen mellem Østre Allé og den store garage. At de ny-nedlagte fliser så ligger rigtig dårligt er en anden sag, som der bliver taget hånd om.

Kablet graves ned!

Den lukkede port - af Finn Carpentier

En stilfærdig mandag formiddag midt i oktober måned blev vi igen mindet om, hvor sårbare vi almindelige mennesker er i vores så moderne verden.

Pludselig ville porten ikke åbne.

Den lukkede port og den nødtørftigt sammensatte fjeder

Svifter strømmen, går landet i sort. Vi kan ikke tænde lys. Køleskab og dybfryser sætter ud. Varmen holder op. Vandet kommer ikke frem. Radio og fjernsyn blive tavse, og så videre. Og så videre. Enhver kan selv fortsætte remsen.

Og så kom det til os.

Pludselig ville porten ikke åbne.

Altså porten mellem den store garages indelukke og den frie verden udenfor. Lige indtil havde den fungeret, men så holdt den op. Vi prøvede med fjernbetjening og koder. Lige meget hjalp det. Motoren knurrede lidt, men porten gav sig ikke. Vi prøvede at løfte den op ved håndkraft. Umuligt. Evan løb op og ned ad stigen til trods for en dårlig arm. Heller ikke det hjalp, og endelig måtte alt og alle overgive sig. Sidste udvej: *ring til en montør.*

Som sagt, så gjort, og montøren kom kort efter for blot at kunne konstatere, at den ene af de store løftefjedre var knækket.

Det var det brag, Poul havde hørt lidt tidligere på dagen.

Heldigvis kunne fjederen repareres midlertidigt, så det blev muligt at komme ind og ud ad porten, og godt det samme, for vi var faktisk et par stykker, der skulle af sted - og det var jo, og er, problemet: *hvad gør vi næste gang den slags sker, hvis vi nu absolut SKAL ud?*

Måske er det en overvejelse værd, om man kunne isætte en reserveport i garagens østgavl. Den behøver hverken være elektrisk eller særlig kostbar. Blot en port, der i nødstilfælde kan åbnes manuelt, så det under alle omstændigheder er muligt at komme ud af garagens indelukke.

Det er korrekt, at den nu knækkede fjeder har holdt i 15 år, og at der i denne forbindelse, *altså i oktober måned 2018*, er blevet isat to nye fjedre. Med god vilje er vi derfor vist sikret i de næste 15 år, men dels har vi hørt før, at ”garantier” ikke altid holder, og dels kan der jo også ske et andet uheld.

En port mere? Blot en tanke, men måske en tanke, der bør overvejes.

Nå, men fredag formiddag 26. oktober blev der monteret to nye fjedre, og nu kan porten igen, hvad den skal - og hvad skal vi så med mere?

Seneste nyt er, at porten faktisk kan åbnes manuelt. Så skal vi bare have det lært. Ak ja!

Den knækkede fjeder og de to nye. Læg i øvrigt mærke til det politisk ukorrekte: den fjeder med det grønne bånd sidder til venstre, den med det røde bånd sidder til højre. Nå, forhåbentlig går det.

Og så er det på høje tid at få sagt "tak" til dig, Evan, for dit engagement i Marcussens Bro og jo da også i alt det her. Derved er du i allerhøjeste grad med til at gøre det godt for os at bo her på stedet. Og det er jo slet ikke første gang, du tager en større opgave på dig. Tak skal du have!

Prisen snakker vi ikke for højt om, men den enkelte fjeder koster den nette sum af 6.569,15 kr + moms.

Evan havde fået den idé, at når nu liften var i hus, så kunne man lige så godt få skiftet defekte lysstofrør. Lys over land - og i garagen. Flot! Og tak for det.

Et særdeles anvendeligt "legetøj".

Marcussens Bro - historisk set

- af Finn Carpentier, der har hentet oplysningerne på boligforeningens hjemmeside ud fra den tanke, at det sommetider kan være godt lige at få genopfrisket historien..

Navnet

Hans Heinrich Chr. Marcussen, som har givet navn til Marcussens Bro, var kaptajn og hjemmehørende i Hadsund, men han er født i Gjerrild sogn på Djursland den 23. september 1858.

Han sejlede med sit skib "Plucky" på Randers Fjord i en årrække, inden han vendte stævnen mod Hadsund.

Her fik Kaptajn Marcussen sin egen bro, hvor "Plucky" lå, når hun ikke var på søen. Marcussen arbejdede bl.a. med bugsering, men kastede sig også over bjærgning.

Der berettes endvidere om, at han havde Hadsund Håndværkerforening med på udflugt til Overgaards Bro.

Fælleshuset

Igennem mange år var broen og stedet, hvor vi i Andelsboligforeningen "Marcussens Bro" nu har vores fælleshus, hjemsted for fjordens fyr- og vagervæsen. I værkstedet repareredes koste og vagere, og ved broen lå

Slæbebåden og isbryderen "Jacob Peter" ved kaj i Hadsund.

væsenets to skibe, slæbebådene “*Als*” og “*Jacob Peter*”, der i øvrigt også fungerede som isbryder.

I Andelsboligforeningens nuværende fælleshus findes et lille, bevaret stykke af væggen fra vagervæsenets værksted, hvor den sidste maling på væsenets pensler igennem utallige år blev smurt af.

Navnet Marcussens Bro fremgår af et kort fra 1898 netop på det sted, hvor nu byggeriet “*Marcussens Bro*” ligger.

Et lille stykke væg med den oprindelige maling fra fyr- og vagervæsenets tid.

Tankevækkende ord - af Finn Carpentier

En tirsdag eftermiddag i oktober måned var Bente og jeg taget på en lille tur til Randers for at besøge byens spændende kunstmuseum. Det drejede sig om udstillingen "Ultima Thule" med imponerende flotte billeder af Henrik Saxgren. Billeder med glimt fra inuitternes hverdag, som den var, men som nu er på vej til at forsvinde.

Det var en stor oplevelse at se billederne, som enhver i øvrigt selv kan opleve ved at anskaffe sig bogen *"Ultima Thule"*. Her er de i al deres storslåede gru og glæde.

Fra kunstmuseet gik Bente og jeg en lille tur rundt i Randers og stødte undervejs på et par andre billeder, som er gengivet her. Simple gadeskilte ganske vist, men med simple budskaber af den slags, men ikke så let slipper igen, når man først har set dem.

Døm selv.

Og så er der jo det, at har man først fået øje for det finurlige, så ser man det igen og igen - også på uventede steder.

Sådan så Bente og jeg dette lille skilt på en byvandring i Wernigerode i Harzen på en lille ferietur, som vi havde vovet os ud på midt i oktober måned.

Skiltet stod udenfor en bagerforretning og lokkede os indenfor. En meget fin reklame med en tekst, der i oversættelse lyder noget i denne retning:

*”Jo mere du vejer, desto vanskeligere kan du blive bortført.
Altså beskyt dig selv og spis kage”!*

Detalje fra billedet

Julenat i det fri. Motiv fra prædikestolen i Marktkirche, viet til tvilligebrødrene Cosmas og Damian, i Goslar, som vi besøgte på vores lille efterårstur til Harzen.

KANAL-NYT nr. 11 efterår / jul 2018 er nu færdigt. Vi håber, bladet må være jer til glæde.

Som aftalt bliver bladet "*omdelt*" digitalt og vil være tilgængelig på hjemmesiden.

Næste nummer af KANAL-NYT udkommer til sommer, i juni 2019. **Deadline** er tirsdag den **30. april 2019**.

Glædelig advent, glædelig jul og godt nytår til jer alle - og tak for denne gang
Bente og Finn